

IV 6'
Rapport

UR LIVVETS MASKERAD.

POSITIV-VISA,

sjungen

med tillbörligt accompagnement och under förevisande
af upplysande taflor

å

Stora Maskeraden i Helsingfors

Fettisdagen 1878.

Mel. nr. „Madam Angots dotter“.

Pris: 25 penni.

(Eftertryck förbjudet.)

Hit samloms masker alla
Och hören på en sång.
Som jag för er vill tralla,
Den är alls icke lång!
I kännen melodien —
Är den en smul vulgär,
Det hjälper ej I skrien,
Ty den är populär.

∴ *Djupt maskerad,*
Ej generad
Någon blef, hvad än jag qvad.
Ty, god' vännar,
Enhvar känner:
Läfvat är en stor maskrad! ∴

Först några kaffetanter
Jag presenterar här.
Enhvar af dem, det samnt är,
Nog kämma veriden plär.
De mästars småfel klandra,
Det går så fastigt lätt! —
Men sjelfva de hvarandra
Sig prisa på allt sätt.

∴ Demaskera,
Konfrontera
Icke detta koteri,
Låt dem gälla
Kloka, snälla.
„Unter uns“ låt saken bli ∴

Här se vi till exempel
Ett auditorium,
Som sjelft sig valt till tempel
Ett andans sidorum,
Der „verldens barn“ utstötas
Från jord och himmel all
Och näsdukarna blötas
Så fromt af tårars svall.

∴ *„Af med masken!“*
— Öfverrasken
Icke dem så der, jag ber,
Ty det händer —
Eld och bränder
Samla de då fromt åt er! ∴

En sprätthök kan man prisa:
En så'n kanalje fin!
Sin egen lilla visa
Förtjenar nog den hin. —
Han lyser uti salen
Långt mer än solens sken —
Och se blott uppå balen
Hur lätt på fot och ben!
∴ Men medaljen
För „kanaljen“
Har en annan sida, ack!
Benen räddar'n
Ej från skraddarn,
Som så „klipskt“ vill åt hans frack! ∴

En ros den kan man skänka
Sin lilla hjertevän,
Ej någon kan förtänka
Om fler' man skänker än.
Ett *rosenband* — I tycken —
Klär älskligt lam förstår!
Från blommor sen till smycken —
Och lammet — tacka fär.
∴ Ej af drägten
Du till slägten
Räkne någon, lilla lam!
Mask och kläder
Bort! — så träder
Ulfven strax i längods fram. ∴

På stora promenaden
Hvar dag vi skåda må
Som oftast hela raden
Personer „comme il faut“.

Hvad elegans och smak sen
I dräkten — om ock dyr!
Fram dekolté — och bak sen
Betecknande turnyr!
∴ Ej i blodet
Lejonmodet
Sitter hos den herrn så smal,
Nej hans gloria
Och historia
Tecknas i hvar — modjournal! ∴

* * *

Se här hvad lif och gamman
Allt under skämt och ras!
I sen Er allesamman
Som i ett spegelglas
Klokt bära dock de flesta
Sin mask, som J der sen!
Fast — „det blott gällt *var nästa*.”
Just tänker hvar och en.
∴ Ja, så är den,
Denna världen
Icke klandra det man kan.
Ty i spegeln
Läses regeln:
Alla likna vi hvarann! ∴

* * *

Till slut hvad skall jag sjunga?
Jag törs ej mer bestämdt.
För hvass blef ren min tunga,
Men det var ju blott skämt.
Den, som hör till de *gluda*
Tål skämtets glosor dock —
Fast icke kan det skada
Om der finns allvar ock!
∴ *Djupt maskerad,*
Ej generad
Någon blef, hvad än jag qvad.
Ja, god' vänner,
Enhvar känner:
Lifvet är *en stor maskrad.* ∴